27.2.1973

Iubite Domnule Profesor,

Vrând a răspunde câte puțin și'n acelaș timp a-mi exprima nedumerirea despre câte se pot descoperi, altera, în ființa noastră legionară.

Mai întâi câteva rânduri la scrisoarea D-voastră din 16.1.1973 referitor la acceptarea D-voastră a funcției de "chivernisitor" al publicațiilor legionare.

Eu nu m-am îndoit, că nu veți accepta; mă bucur c'ați primit această importantă funcție, cu toată ingratitudinea, ce de multe ori poate s'o însoțească.

Ați denumit bine funcția aceasta de "chivernisitor" al publicațiilor legionare; pentru că D-voastră aveți menirea nu numai de-a păstra ce avem până acuma, rămas dela Căpitan, Moța-Marin, Bucur Cârneanu etc, ci și a le adăoga publicațiile clasice, a selecta, din ce s'a publicat, valoare indispensabilă, a promova linia justă pentru a ne mișca pe viitor ~~pentru~~ în hotărârea de-a scrie despre Legiune și Căpitan după inspirația și capacitatea fiecăruia dintre noi.

La punctul trei: dificultăți sunt multe, și mai ales în acest post de observație, de concepție,

de elaborare, de structurare a adevărului din toate frământările și incertitudinile de până acum.
Deci, încă odată: eu înțeleg dificultățile, nu numai că lipsește un Rebreanu sau Porteanu sau altcineva, dar că toți am ajuns la un individualism greu de unit și de structurat; fiecare avem idei și concepții, la care nu renunțăm, ~~căci~~ și nu renunțăm la ce-am ajuns, la ce suntem; această libertate este necesară și n-o vom impieta atâta vreme cât suntem consecvenți cu linia mare a Legiunii. Din moment ce aceasta este unitară, nu mai există nici un motiv de-a căuta să încorporăm un gând greșit, un fals ce poate compromite, o inițiativă ce ne poate ucide.
La punctul patru, nu-mi rămâne să mă opun utopiei și să afirm că totul este posibil, când e vorba de de menținerea Legiunii și proectarea ei la infinit, pentru că atâtea jertfe au fost în Țară într-un sfert de secol, încât apariția regulată a "Pământului Strămoșesc" și poate chiar a altor reviste este cea mai mică jertfă ce-o putem aduce întru afirmarea unei credințe ce trebue să fie pentru noi susținerea unei religii, forță motrice peste veacuri. Deniș, respectând "condițiile elementare"

"colaborării și fondurii". 3

Drept aceea, vă rog ca în vederea rezolvării acestei nevoi, să stabiliți un format modest al revistei ce-am vrea să fie "Pământul strămoșesc" și numărul de pagini la lună, odată stabilit acest lucru, e necesar ca Consiliul Conducător, căruia eu nu mă substitui, inclusiv persoana mea, să cunoaștem prețul. La prima ședință ce-am avea-o, trebuie să rezolvăm această problemă: am eu o propunere, ce depășește capacitatea casieriei centrale. Iar, dacă va fi și va fi să nu meargă, tragem consecințele, sau cum s-ar spune tragem obloanele, pentru că aveți dreptate, "fără colaborări și fonduri", "nu poate fi vorba nici măcar de-o apariție necesară".—

La punctul doi: nu mă îndoiesc nici un moment de plenitudinea d-voastră, ce cuprinde toate calitățile și capacitatea de aprofundare până la temelie a ceea ce trebuie relevat între susținerea elementelor de permanență ale M.L. "Pământul strămoșesc" trebuie să fie în aceste momente foaie de educație, de observație, de combatere a molimei ce-ar putea face din noi altceva decât legionari după spiritul în care ne-a botezat Căpitanul. Încolo, "publicații paralele" desigur că sunt de prisos, când toți ne-ntâlnim la "P.Str.", dar

"Consiliul Conducător" precum eventual şi eu, în calitate de preşedinte al "Consiliului Regiunii" putem avea uneori nevoie – cred eu – de-a ne adresa printr-o circulară sau îndrumare celor în subordine cu un "comunicat, o dispoziţie, o înştiinţare, o lămurire" etc, cum foarte bine le notaţi.

Finalul: îmi supuneţi mie spre "examinare" condiţiunile de mai sus în calitatea ce-o am. Eu vă mulţumesc pentru această atenţie cu toată căldura sufletului meu, dar mai justă ca toţi suntem supuşi Consiliului Conducător, care trebue să ştie de tot ce se petrece în R.Z. şi să armonizeze toate iniţiativele, toate propunerile, toate dorinţele, individuale şi funcţionale, ne cenzurându-le sau respingându-le, ci omologându-le pentru a face ca Regiunea să fie mai tare, mai înaintată, mai fermă – fortăreaţă inexpugnabilă –.

Eu totuşi mi-am exprimat părerea, ce poate nu este conformă şi nu poate fi decisivă.

Sper că D-voastră mă veţi înţelege, afirmând că eu însumi, dacă ajung să fac o prefaţă pentru C.J.L. aşa cum mi-a propus dl N. Secton, textul ei trebue să-l prezint D-voastră spre aprobare, modificare sau respingere,

— silindu-mă să fac alta sau să renunț la meserie.

Acesta este răspunsul meu pe scurt din fuga Caligrafului, rugându-vă să-mi dați a înțelege, dacă mă aprobați sau nu.

În afară de asta, rog să-mi dați îndrumări pentru viitoarea ședință a Consiliului Legiunii, unde am multe "doleanțe" de prezentat, propuneri de făcut etc., începând cu corectarea erorii ce s-a făcut în Comunicatul Consiliului relativ la funcțiunea D-voastră, stabilind unul și același lucru, ce să dispară bănuieli și să întărim încrederea reciprocă.

Acolo se va discuta cazul V. Vorteucă, cazul Dr. I. Fleșeru, problema C.C.nu. etc. etc.

Ceea ce însă mă interesează pe mine cu sfințit de viață este preocuparea mea veche de-a găsi formula, pentru ca M.L. prin Partidul Totul pentru Țară sau prin alte denumiri (acordate pe rând) să continue a fi organizație temporală, prin L.A.M. însă ca continuare să fie lucrarea Căpitanului pentru mântuirea neamului, cum ați remarcat și D-voastră între camarazii de la mine, să lucrăm de așa natură, de parcă la doi pași ar fi Căpitanul și ne-ar asculta.

În vremea din urmă am fost foarte necăjit. N-am
avut timp, nici liniște pentru a mă concentra profund.
Sper că nu va dura mult această stare de spirit, mă
voi putea reculege și stabili ordine în capul meu.
Ce credeți despre articolul ce vi l-am trimis? Dacă nu e
bun, renunțăm la el, fără nici un pic de plângere.
N-am uitat cazul d-lui E. Lovinescu și nici alte probleme,
ce rezultă din scrisorile D-voastră și cari n-au fost
elucidate.

Omagiile mele respectuoase
Doamnei și D-voastră
O îmbrățișare cordială